

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 575/2018
03.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог „АА“ д.о.о. из ..., кога заступа пуномоћник Срђан Глиго, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца „ББ“ д.о.о. из ..., чији је пуномоћник Слободан Кремењак адвокат из ..., ради повреде жига, нелојалне конкуренције и незаконитог оглашавања по тужби и утврђења да уговор производи правно дејство по противтужби, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 2867/17 од 12.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 2867/17 од 12.07.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 2867/17 од 12.07.2018. године, у ставу првом изреке преиначена је првостепена пресуда Привредног суда у Београду П бр. 4480/2016 од 21.12.2016.године у ставовима првом и трећем изреке, тако што је утврђено да је тужени-противтужилац повредио права тужиоца-противтуженог на жиг „...“ који је регистрован код Завода за интелектуалну својину под регистарским бројем ... неовлашћеним коришћењем наведеног жига, а одбијен противтужбени захтев у делу у коме је тужени-противтужилац тражио да суд утврди да је Уговор о коришћењу жига од 18.06.2012.године закључен између парничних странака на правној снази и да производи сва правна дејства пуноважног уговора. Ставом два изреке другостепене пресуде првостепена пресуда је укинута у ставовима два и четири изреке и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, те не може бити предмет ревизијског поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени-противтужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одговор на ревизију поднео је тужилац-противтужени. Предложио је да Врховни касациони суд одбије ревизију као неосновану и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове одговора на ревизију које је определио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП и одлучио да ревизија туженог-противтужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на постојање других апсолутно битних повреда одредаба парничног поступка које би могле бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. За своје одлучивање другостепени суд је дао јасне разлоге, те не стоји ревизијска тврдња да је иста пресуда захваћена битном повредом из члана 374. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац има регистрован индивидуални жиг број ... за знак „...“ са правом првенства од 22.12.2006. године за робу и услуге из класе ... - телекомуникације. Уговором о коришћењу жига од 18.06.2012.године, који је закључен између парничних странака, констатовано је да су странке заједнички користиле жиг „...“ у свом пословању. Истим Уговором су извршиле разграничење права коришћења наведеног жига тако да тужени има трајно временски и просторно неограничено на територији Републике Србије искључиво право коришћење жига за обележавање својих „...“ сервиса. Тужилац има исто право за обележавање својих услуга hostinga, clouda, израде и одржавање софтвера и других сличних услуга. Тужилац-противтужени је опоменом од 09.01.2014.године упозорио туженог да крши уговорне одредбе о коришћењу жига са позивом да у року од 15 дана престане са активностима којима се повређује жиг тужиоца и одредбе предметног уговора. Обавештењем од 04.03.2014.године тужилац је раскинуо предметни уговор са разлога што је тужени константно и систематски кршио одредбе уговора и злоупотребљавао „...“ жиг за означавање својих услуга, пословних просторија и на друге начине. Према налазу вештака „...“ услуге су услуге приступа интернету, услуге које омогућавају ТСП/IP конекцију, односно интернет конекцију или везу између корисничког уређаја и интернета, те да VOIP услуга, услуга слања СМС порука путем интернета, hosting услуга, мрежни инжињениринг, репродукција и друге услуге, које је тужени означавао жигом „...“ нису „...“ услуге ни по ОСИ моделу ни по позитивним прописима Републике Србије.

Код овако утврђених чињеница, првостепени суд је одбио тужбени захтев, позивајући се на одредбу члана 71. Закона о оглашавању. Усвојио је противтужбени захтев са позивом на одредбе члана 358. и 710. ЗОО јер тужилац није могао једнострано без остављања отказног рока раскинути спорни уговор.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев за повреду жига. По становишту овог суда тужени је жиг „...“ користио на начин који није предвиђен одредбама уговора, односно мимо овлашћења из уговора чиме је повредио права тужиоца као јединог носиоца жига

„...“ , због чега тужилац има право на судску заштиту по одредби члана 73а Закона о жиговима. Одлучујући о противтужбеном захтеву другостепени суд је становишта да се ради о трајном дуговинском односу, те је за питање престанка спорног уговора релевантна одредба члана 358. став 5. ЗОО. Том одредбом је прописано да странке могу уговорити да ће њихов дуговински однос престати самим достављањем отказа ако за одређени случај закон не одређује шта друго. Како је тужилац дана 04.03.2014.године туженом доставио обавештење, без обзира да ли га је насловио као раскид или отказ уговора, уговор је тога дана отказан. Стога је одбио противтужбени захтев за утврђење да је исти уговор на правној снази и да производи правно дејство.

Ревизијом туженог-противтужиоца оспорава се правилност одлучивања другостепеног суда са аспекта правилне примене материјалног права. У погледу питања везаних за престанак уговора примењена је одредба члана 358. став 5. ЗОО. То је имало за последицу закључак другостепеног суда да је уговор о коришћењу жига отказан достављањем обавештења од 04.03.2014.године. Обзиром да предметни уговор није на правној снази, по становишту другостепеног суда тужени је повредио право тужиоца на жиг „...“ регистрован код Завода за интелектуалну својину његовим неовлашћеним коришћењем. Одлуку о повреди жига засновао је на писаном налазу и мишљењу вештака, који се у налазу ограничио на дефинисање појма интернет „...“ услуге. Исти вештак се на расправном записнику од 15.10.2015.године изјаснио да је у налазу тумачио појам који је ужи од појма „...“ услуга. Стога сматра да су и VOIP услуге, услуге слања SMS порука путем интернета, обухваћене појмом „...“ услуга. Позвао се на одредбу члана 41. став 1. Закона о жиговима јер је тужени спорни знак „...“ користио од 1996.године на основу уговора о франшизи са холандском компанијом, тадашњим титуларом знака.

Изнето становиште ревидента није основано. Тужилац је носилац жига „...“ регистрованог код Завода за интелектуалну својину за услуге из класе ...-телекомуникације са правом првенства од 22.12.2006.године. По члану 38. Закона о жиговима носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, односно услуга на које се тај знак односи и да другим лицима забрани неовлашћено коришћење знака заштићеног жигом. Тужени-противтужилац је уговором закљученим са титуларом права на жиг био овлашћен да користи жиг али само за пружање одређених услуга. Тужени је прекорачио своја овлашћења користећи заштићени знак ван овлашћења која је имао на основу уговора са тужиоцем. Тужени није доказао испуњеност услова из члана 41. став 1. Закона о жиговима јер заштићени знак не представља регистровано име туженог-противтужиоца. Супротно наводима ревидента тужилац у уговору о коришћењу жига од 18.06.2012.године који је закључен између парничних странака наводи се да је жиг „...“ заједнички коришћен. Наведеним уговором парничне странке су регулисале домен коришћења жига „...“ у свом пословању разграничавајући право коришћења жига у обележавању својих услуга. Туженом-противтужиоцу припало је право коришћења жига за обележавање својих „...“ сервиса. Правилно је другостепени суд прихватио тумачење овог појма дато у налазу и мишљењу вештака ограничавајући се на интернет конекцију јер је тужбеним захтевом туженом и стављено на терет да је пружањем одређених услуга на интернету, коришћењем заштићеног знака тужиоца ван уговорене услуге, повредио жиг

тужиоца. VOIP услуга (voice over internet protokol) која омогућава обављање разговора путем интернет конекције и слање SMS порука путем интернета. Хостинг услуге, мрежни инжињеринг, репродукције и друге услуге не спадају у интернет „...” услуге, односно услуге приступа интернету према налазу вештака и Правилнику о општим условима за обављање делатности електронске комуникације по режиму општег овлашћења.

Закључењем уговора од 08.06.2012.године, који представља уговор о разграничењу права коришћења жига без временског ограничења, између уговорних страна је успостављена трајна облигација. Ако време трајања дуговинског односа није одређено свака странка га може прекинути отказом који мора бити достављен другој страни. Отказани дуговински однос престаје када истекне отказни рок, а ако није одређен уговором престаје по истеку рока одређеног законом или обичајем, односно истеком примереног рока. Странке могу уговорити да ће њихов дуговински однос престати самим достављањем отказа, ако закон шта друго не одређује (члан 358. ЗОО). У конкретном случају тужилац је сагласно наведеној законској одредби 09.01.2014.године опоменуо туженог, а затим 04.03.2014.године туженом отказао уговор из чега несумњиво следи да исти уговор није на правној снази и да не производи правно дејство међу парничним странкама.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог-противтужиоца као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП одбијен је захтев тужеоца-противтуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић